

Из поштовања за младог мислећег човека, одговорићу му.

Мој родољубиви познаник Никола Танасић се јавно придружио Вучићу, Блици, Информеру и коме све не у оптужбама да сам екстремиста. Због таквих оптужби сам претрпео прогоне који ме вероватно чине државним непријатељем број један (сем ако знате још неког коме прети пет година затвора због ставова на интернету).

После суђења, хапшења, заплена средстава за рад, остале прогоне сам престао да бројим. Наводим само један пример како, паралелно са државном репресијом, новинари намештају "екстремисти" отказ са факултета:

Занимљиво, ти новинари су после и сами остали без посла и зато су кренули да [протест](#)
[вуйу](#) , у
својству опозиције. О протестима те и такве опозиције Танасић је написао: ”
[пословично екстремни Андреј Фајгељ назвао је све учеснике у протестима 'НАТО](#)
[опозицијом'](#)
” .

Затим је на [Твитеру](#) био довољно љубазан да објасни зашто конкретно сматра да сам

екстремиста:

Назвао сам протесте "НАТО опозицијом"

Рекао сам "ко мени одузме дете убићу га"

Позвао сам на Фејсбуку на наоружавање

Био је то први пут да ми неко образложи зашто сам екстремиста. Тако да коначно имам на шта и да одговорим. Мој одговор је следећи. Ви се слободно претварајте:

да НАТО окупатор нема контролни пакет акција у власти и опозицији

да је нормално да нам држава одузима децу

и ископавајте којекакве глупости да пронађете "екстремисте" (иначе, да, грађани имају право, а по мени и интерес, да буду наоружани)

Истина је другачија. Истина је да су нашим мњењем завладали конформисти који ће прогутати и оћутати све – и окупацију државе, и одузимање деце – само да би задржали свој комфор. Они су савршено политички коректни, пристаће на сваки компромис пре него на сукоб, увек ће рећи да, никад не. У данашњој Србији само таквима је дозвољено да напредују. Искључиво конформисти формирају политичку, интелектуалну, и медијску елиту Србије. Са својих положаја затим намећу конформизам као једини прихватљиви модел, и сами себе засипају похвалама.

Шта се дешава са ретким дисидентима који се усуде да буду неконформисти? Да ставе истину, правду, вредности или било шта – макар своју децу – изнад свог комфора и диктиране политичке коректности?

Такве ће конформисти прогањати и затрпавати осудама. То су "екстремисти".

Да ли ја бацам бомбе? Не, то ради НАТО.

Да ли ја отимам децу? Не то раде Вучић и Јанковић.

Да ли сам одједном пукао?

Не, дуго и стрпљиво сам [писао, говорио и организовао догађаје](#) на којима сам аргументовано упозоравао на лудило и позивао на разум. Али то нико није слушао. И данас се сви понашају као да се то није догодило. Зашто? Зато што је глас разума систематски ућуткиван и надгласаван. Чује се тек кад се претвори у крик.

То се догодило када је власт отворено запретила одузимањем деце. Мој крик је био: "убићу сваког ко уђе у мој дом да отима моју децу". Следећи корак је да они остваре своје претње, а ја своју.

Али ко је ту екстремиста? Онај који прети одузимањем деце, или онај који прети да ће их бранити? На том питању се заиста може [измерити испирање мозга](#).

Конформисти су одабрали страну. Они ће са задовољством служити екстремистима који имају власт, и нападати прегажени народ доведен до очаја. Иронично, за рачун истинских екстремиста ће оптуживати њихове жртве за екстремизам.

И ја сам одабрао страну: народ се углавном слаже са мном, конформистичка елита никако.

(Блог Андреја Фајгеља)